

עת"א 6094/06/16 - שמעון-מאיר בוגנים נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

28 יוני 2016

עת"א 6094-06-16 בוגנים(אסיר) נ' מדינת ישראל

לפני:

כב' השופט יעקב שפסר, אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן,

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

העותר שמעון-מאיר בוגנים (אסיר)

נגד

המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העותר עו"ד דוד ונטורה ועו"ד אליהו וקנין

ב"כ המשיבה עו"ד עידית כהן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

עתירה נגד החלטת וועדת השחרורים מיום 2.5.16 בתיק וש"ר 2603-11-14 (בראשות השופט חיים חדש), שדחתה את בקשת העותר לשחרור מוקדם מטעמים רפואיים, על פי סעיף 7 לחוק שחרור על תנאי ממאסר תשס"א-2001.

לא הועלתה על ידי העותר טענה מכוח הוראות סעיף 3 לחוק.

העותר בן 63 מרצה מאסר שלישי לתקופה של 8 שנים וחצי בגין מספר רב של אירועי שוד וניסיונות שוד כלפי קשישים ושתי עבירות של גניבת כרטיס חיוב, עבירות משנת 2009.

מועד תחילת ריצוי מאסרו הוא ביום 16.9.09. תום ריצוי שני שלישי ממאסרו (בניכוי מנהלי) חלף ביום 9.1.15 ומועד שחרורו המלא יחול ביום 15.3.18.

לחובת העותר 14 הרשעות קודמות בעבירות רבות, בין היתר בשוד מזויין, גניבות, תקיפה, איומים, החזקת סם ופריצות בגין ריצה אף חודשי מאסר קודמים.

בהחלטתה של וועדת השחרורים אשר התקבלה לאחר שעיינה במסמכים הרפואיים שהוצגו לפניה קבעה, כי לא

מתקיימת אף אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 7(א) לחוק ומשך השהות במאסר אינה מסכנת את חיי העותר באופן ממשי בשל חולניו, תוך שרפואת שב"ס מסוגלת לתת מענה הולם לעותר במסגרת זו ועל כן דחתה את הבקשה.

העותר חוזר על תיאור מצבו הרפואי וטוען כי החלטת הוועדה אינה סבירה ויכול ותעלה לעותר בחייו. לטענת העותר אורך המאסר שנותר לאסיר המבקש להשתחרר מטעמים רפואיים הוא אחד השיקולים הרלוונטיים להחלטת הוועדה. בענייננו מצוי העותר כבר בתקופת השליש האחרונה למאסרו. כאשר מדובר באסיר החולה כמצבו של העותר ברור כי אינו יכול עוד להוות סכנה לציבור ועל כן טעתה הוועדה כשהסתמכה על חוות דעת רופא שב"ס, ולא סביר על פי חוות דעת רופאי בית החולים לניאדו שחולה במצבו יחזור לכלא.

המשיבה עותרת לדחיית העתירה. לטענתה היו מונחים לפני הוועדה חוות דעת רבות בנוגע למצבו הרפואי של העותר. אין חולק לדעתה של המשיבה כי אכן במהלך שהותו של העותר בכלא התגלה גידול בגופו ואולם לא די בכל זה כדי לבסס עילה לשחרור מוקדם מטעמים רפואיים לפי סעיף 7 לחוק.

המשיבה טוען אפוא כי לא נפל פגם בהחלטת הוועדה והיא מצויה במתחם הסבירות ועל כן אין להתערב בה.

לאחר שעניינו בעתירה, בתגובת המשיבה לה ובנספחים ושמענו את טיעוני הצדדים לפנינו לא מצאנו יסוד להתערבותנו.

לא עולה מחוות הדעת שהונחה כי ימיו של העותר ספורים, כנדרש בסעיף 7(א) לחוק ואף אין המדובר בתקופה האחרונה של חייו, ועל כך יש להודות. הוא אף לא נזקק להנשמה מלאכותית, אינו מחוסר הכרה ולא נמצא בדימנציה מתקדמת כהוראת חלופת סעיף 7(א)(2) לחוק.

כמו כן על פי חוות דעת שהונחה לפני הוועדה יש בידי רפואת שב"ס כדי ליתן מענה הולם למצבו. על כן ומשלא עומד העותר בגדר אחת מחלופות הסעיף ולפני הוועדה הונחו חוות דעת המבססות את החלטתה, לא ניתן לקבוע כי החלטת הוועדה אינה סבירה או כי קיים בה פגם היורד לשורשו של עניין המצדיק את התערבותו של בית משפט זה.

במהלך הדיון שמענו כי לפני ימים ספורים נתנה החלטה מחודשת של הוועדה לקיום דיון חוזר בעניינו של העותר אשר נקבע ליום 25.7.16. חזקה על הוועדה כי תבחן את המצב העדכני באותו דיון ותקבע עמדתה ואף עניין זה מצטרף לשיקול שלא להתערב בשלב זה בהחלטתה המקורית.

מוצאים אנו אך לבקש את הוועדה לעשות מאמץ מצידה לקביעת הדיון קודם אותו מועד אם וככל שמתאפשר זאת על פי יומנה וזאת נוכח המצב שתואר על ידי ב"כ העותר ואשר מטבע הדברים איננו יכולים להביע עמדה לגופם של דברים במסגרת החלטתנו זו.

במכלול האמור נדחית העתירה תוך שאנו מאחלים איחולי בריאות והחלמה לעותר.

ניתן והודע היום כ"ב סיוון תשע"ו, 28/06/2016 במעמד הנוכחים.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

יעקב שפסר, שופט, אב"ד

עמוד 2

